

62.CONFIGURAREA SPAȚIULUI COERENT

Nivelul 2 de fractalizare algebrică

PARTAJAREA ȘI MOBILITATEA LEGILOR PENTRU APLICAȚII PARTICULARE

Pentru înțelegerea nivelului 2 de fractalizare este necesară rearanjare prin transpoziții atât pe verticală cât și pe orizontală a modelului de multivers de mai jos:

Fig 1 multivers

Operând prin transpoziții pe verticală și pe orizontală, cu un cod de culori diferit se va obține o structură parțial altfel ordonată pe care o vom analiza ulterior:

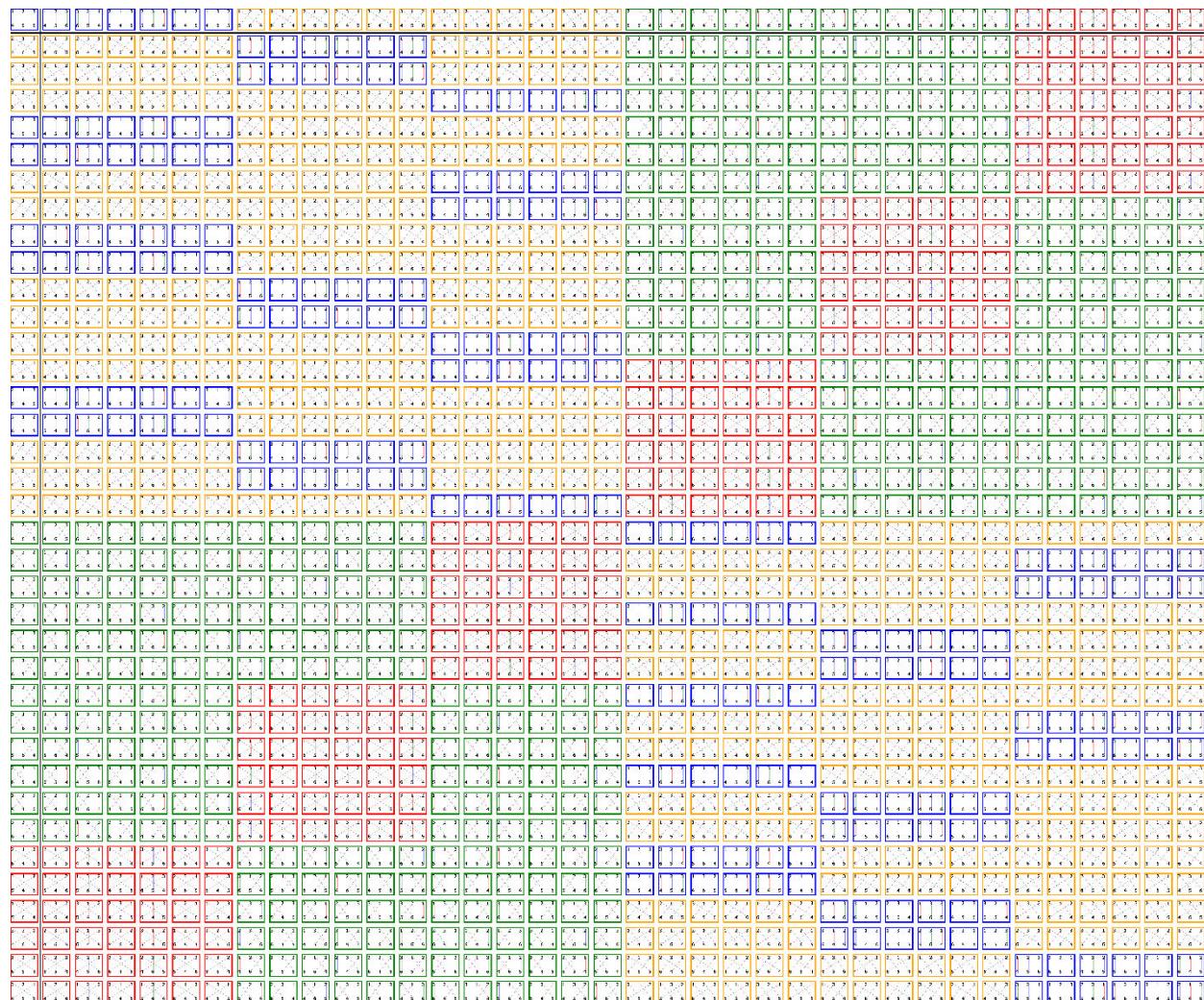

Fig 2

Rearanjarea în interiorul clusterelor de aceeași culoare, făcută prin transpoziții pe verticală și orizontală în interiorul clusterului, corespunde portofoliului de situații posibile și a modului de reacție a multiversului. Ceea ce aparent corespunde unui principiu de nedeterminare este de fapt legat de un foarte mare număr de situații apropiate.

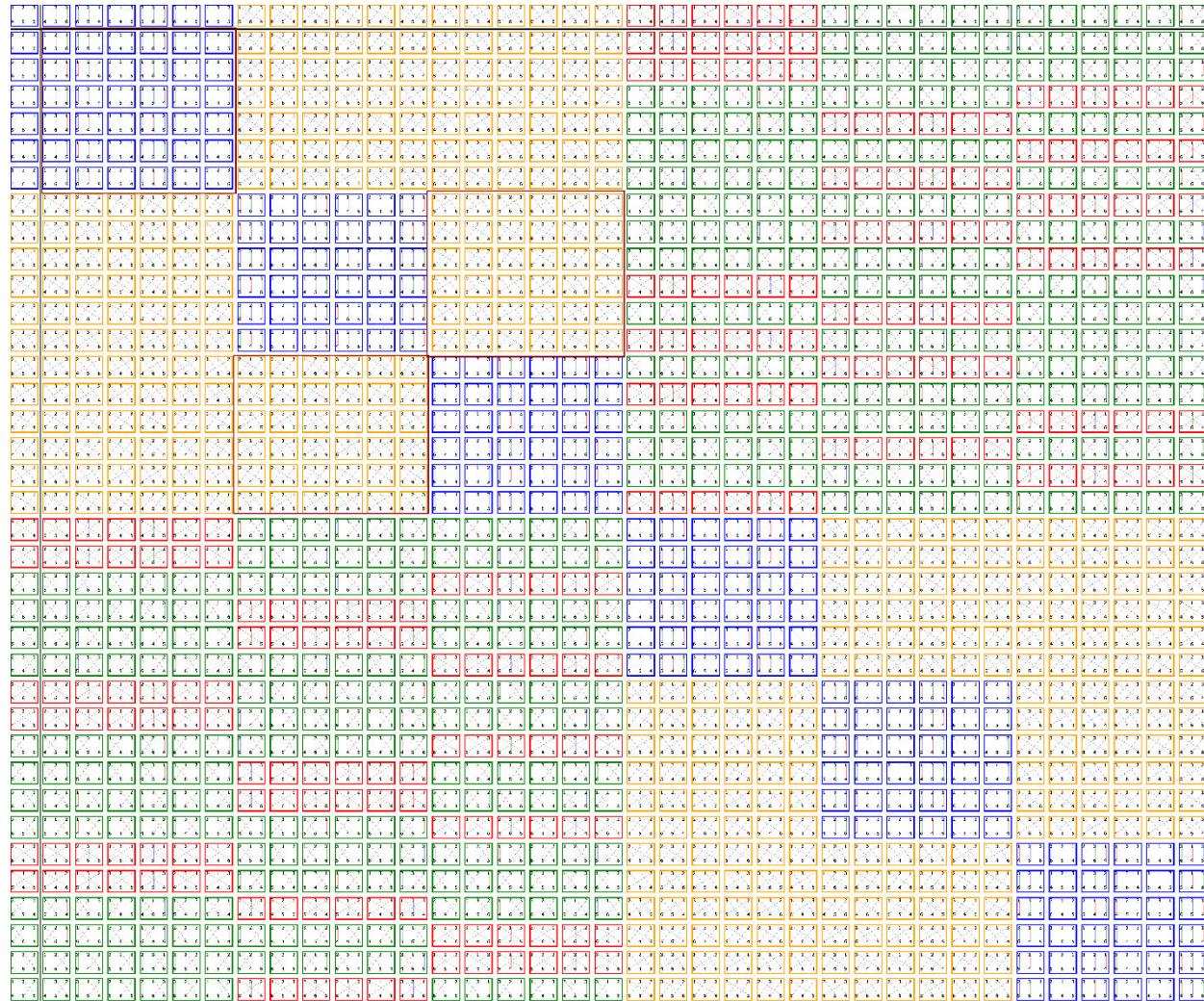
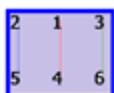

Fig 3

Preluând același patern de adrese (în exemplul de față dat de) vom obține amprentele paternului ce sunt dependente de sistemele de generare.

Fiecare pătrat purtător de paterne are o linie și o coloană generatoare , fiecare cu câte șase adrese succesive.

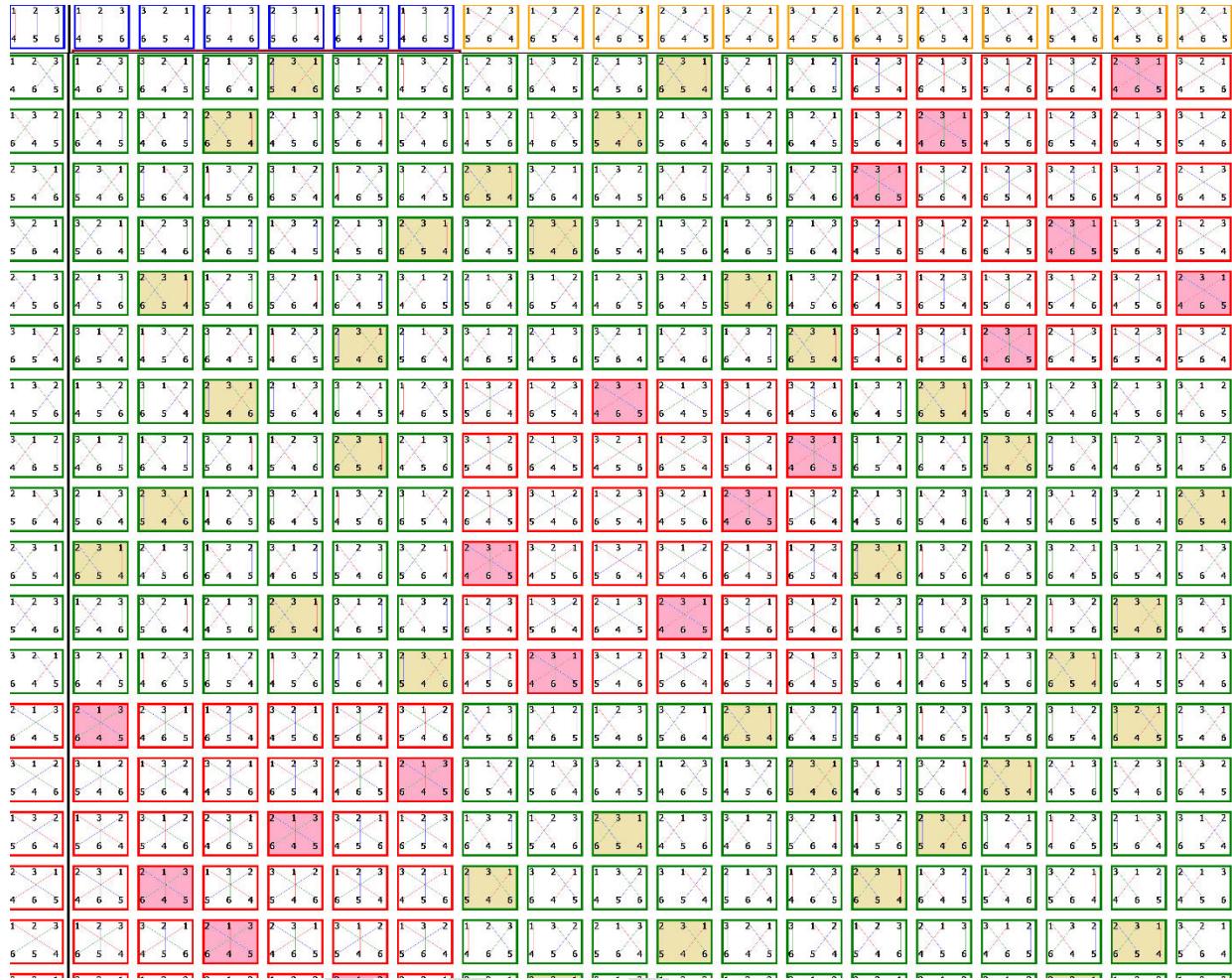

Fig 4

Pentru fiecare pătrat roșu linia și coloana ce le generează sunt diferite de cele ale altui pătrat roșu, de asemenea amprentele obținute vor fi diferite.

2	1	3
5	4	6

Dacă studiem pentru ambele exemple de mai jos paternul 2 1 3, vom observa următoarele tipuri de amprente:

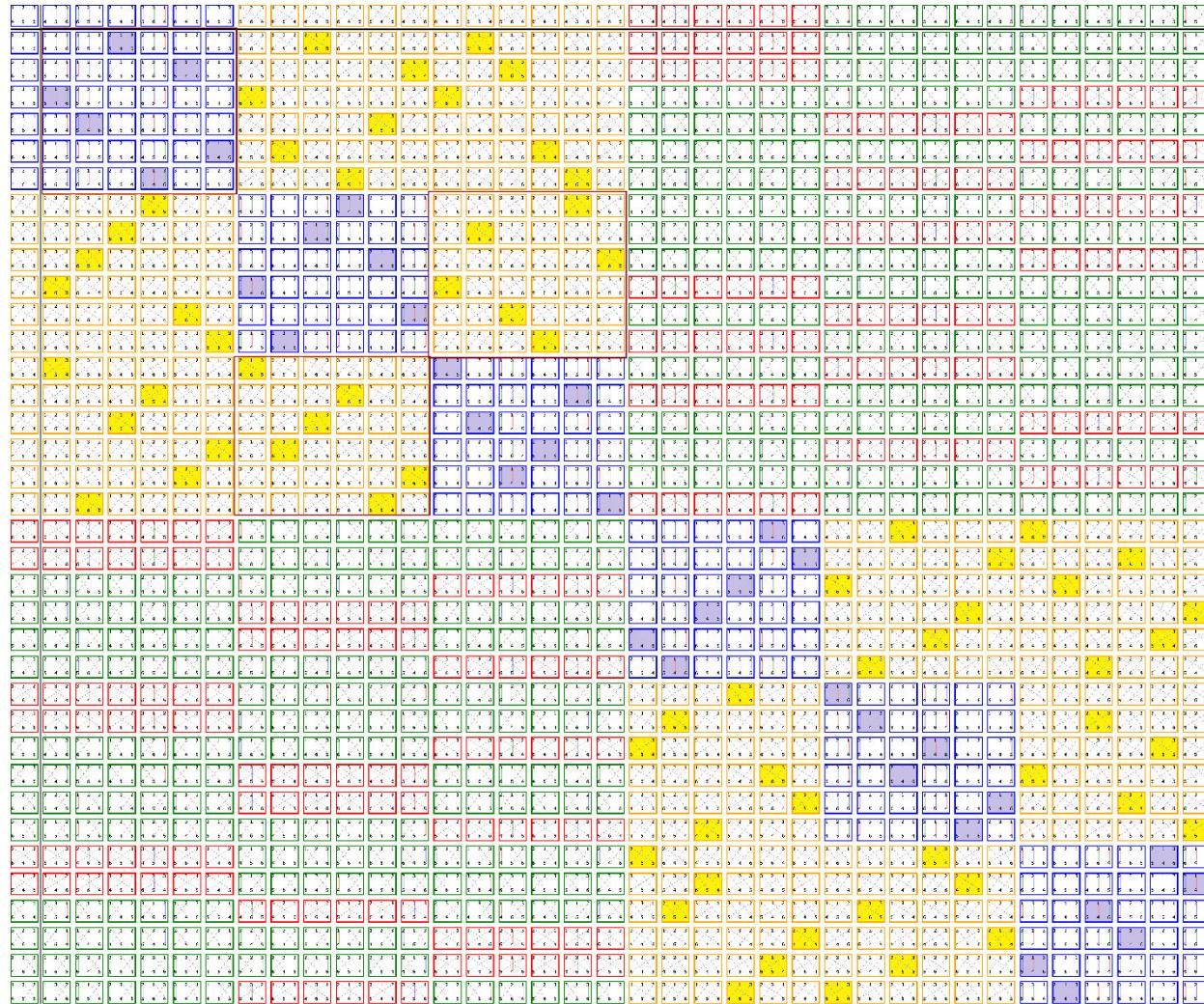

Fig 5

Pentru fractalii algebrici de ordin 2 ce se pot reprezenta matriceal tridimensional, concatenarea nu se mai face pe vârfurile feedback-urilor ci pe butoanele colorate ce se pot suprapune.

Informația ce se va transmite depinde atât de adresele interne

butoanelor gen dar și de conținutul automorfismelor ce generează clasele de feedback-uri. Informațiile transmise pe spațiul coherent al informațiilor vor fi utilizate în funcție de compatibilitatea dintre informațiile de structură (hard), de pe spațiul coherent, și de informația circulantă ce se poate transmite prin structura hard. Aceasta din urmă va

fi formată din feedback-uri concatenate pe unul sau mai multe butoane (pentru feedback-urile de gradul 1) sau din structuri de feedback-uri de gradul 1. Depinzând de complexitatea spațiului coerent al informațiilor, pentru nivelele superioare informația transmisă va fi de paternuri de concatenare capabilă să selecteze părțile compatibile și să le proceseze. Acest proces este cel care permite apariția inteligenței universului.

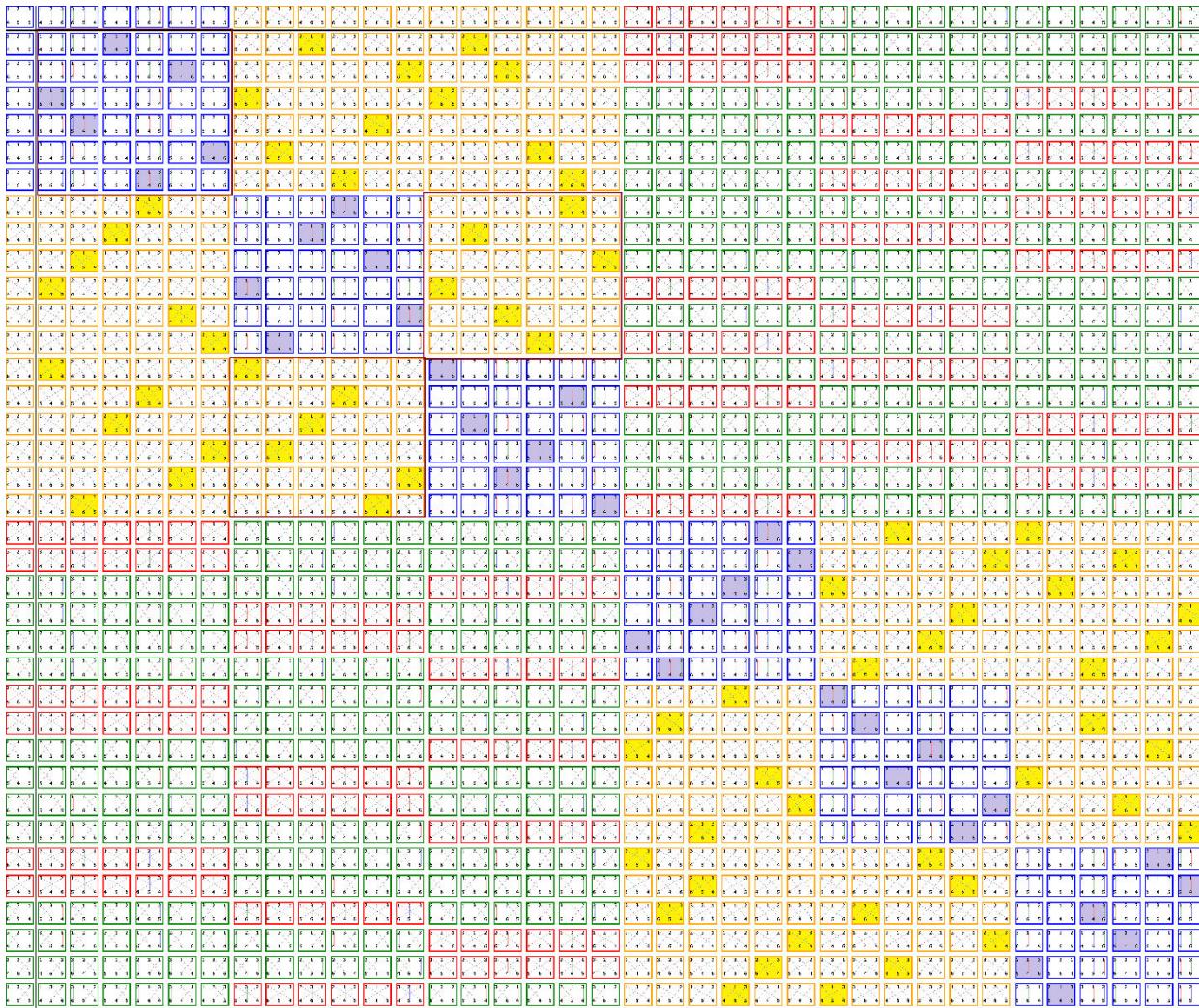

Fig 6

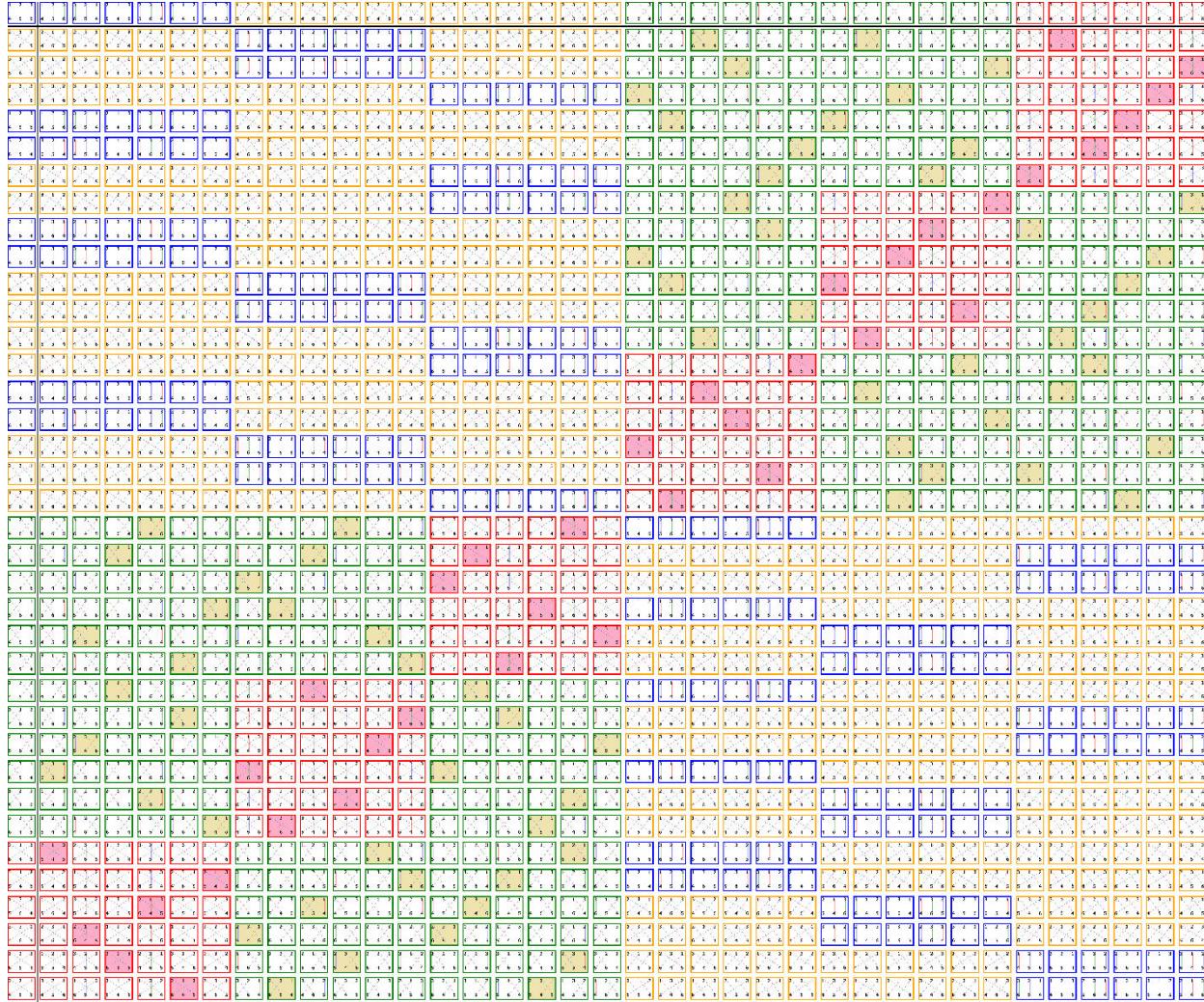

Fig 7

Comportamentele spațiului coerent al informațiilor pe structura de layer

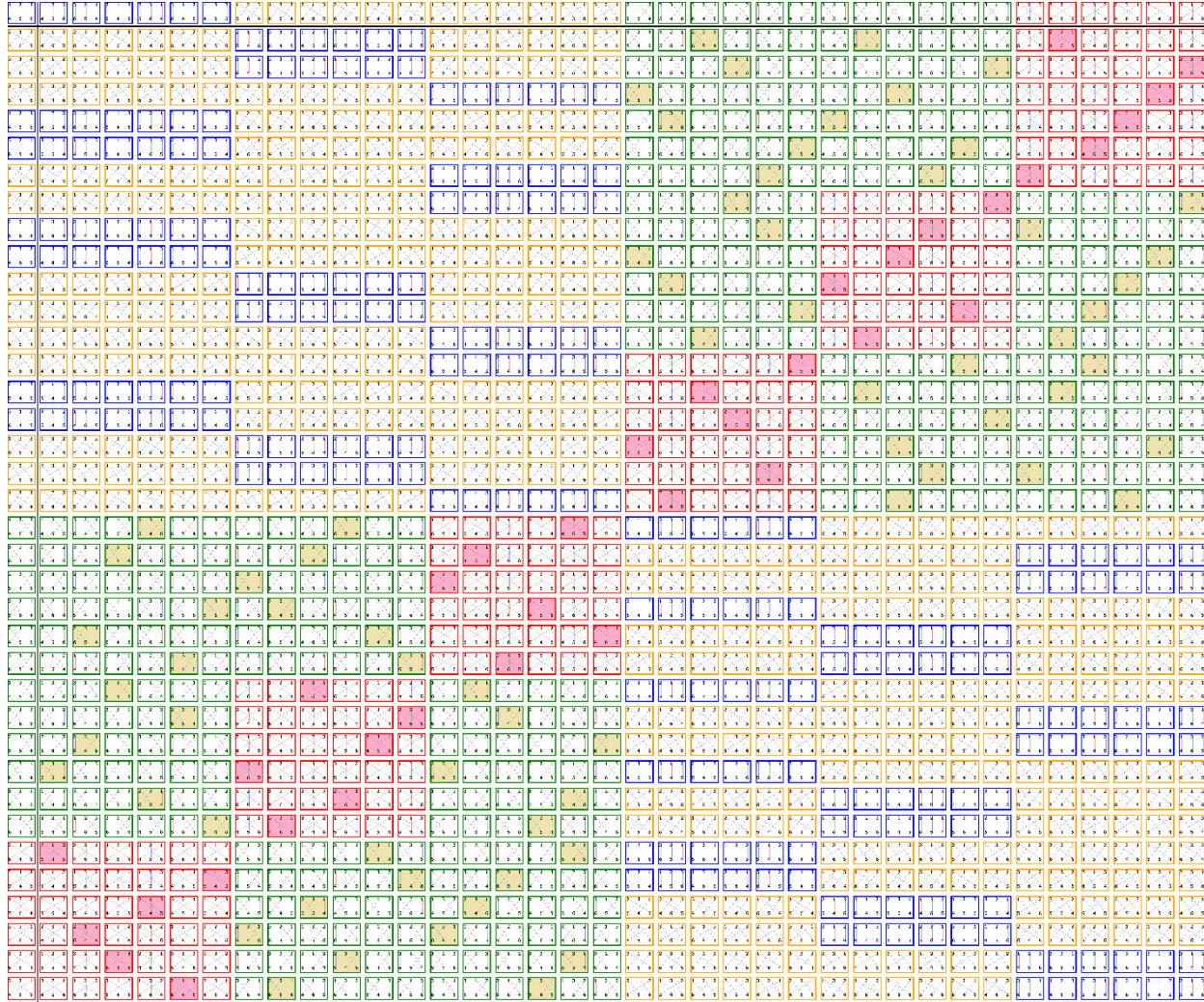

Fig 8

Regulile de funcționare ale nivelelor de granulație

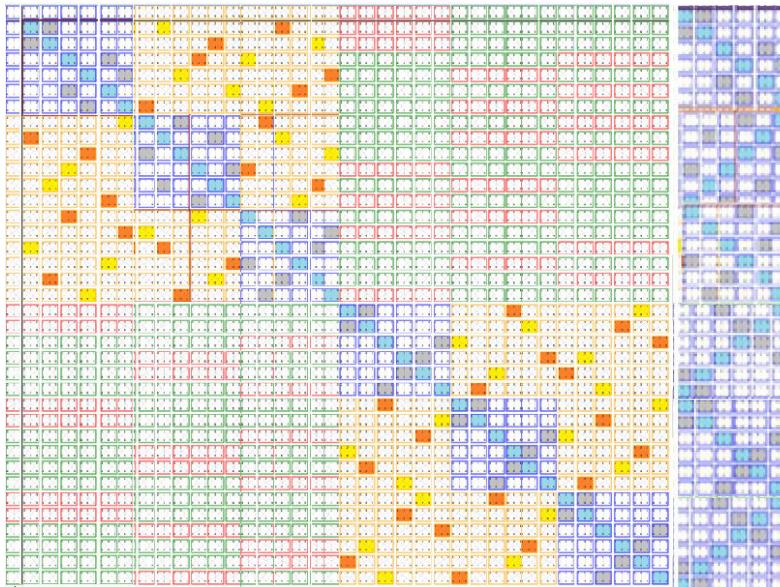
Spațiul coherent al informațiilor se structurează pe clustere de câte 4 nivele ce se compun ulterior în clustere de 8 nivele cu legături pe verticală între nivele. Regulile de structurare ale clusterelor generează modelul de procesare ce permite ca softurile circulante să dea comportament și capacitate de procesare prin interacțiune cu spațiul coherent al informațiilor.

Aplicațiile acestor clustere de informație pot fi diverse și complexe. Gradul de complexitate permite unele operații ce conferă flexibilitate și aplicabilitate.

Dacă facem transpozitii ale coloanelor pe verticală se pot obține alinieri ale diagonalelor pe o singură culoare sau profil informațional.

Dacă se îndoiește să se conecteze diagonalele pe vârfuri tot tabelul se transformă într-o bandă verticală.

9

Dacă banda verticală se îndoiește să se extindă pe orizontală în mod repetat se va obține o structură complexă de tip cubic în care pătratele albastre se vor suprapune pe butoanele albastre creând o structură informațională cubică interferată cu pătrate ce nu sunt albastre. Aceasta structură informațională complexă se poate realiza pe orice profil de butoane albastre dacă pătratele ce se vor suprapune au o structură simetrică față de structura inițială.

Toate fețele cubului vor avea de asemenea structură informațională, dacă în locul pătratelor albastre vom lua cuburi albastre (sau de altă culoare) care vor genera paternuri. Cum cuburile sunt unități de înaltă complexitate de informație, concatenarea acestora prin intermediul interfețelor va genera proprietăți informaționale extrem de complexe ce pot fi de asemenea concatenate. Aplicarea modelului pe unități informaționale complexe este naturală în multivers în procesul de big bang-big crunch dar poate fi aplicat și în inteligență artificială orientată spre recuperarea sustenabilității mediului natural.

Există o experiență științifică actuală asemănătoare cu această viziune, anume „conectumul”. Dacă luăm felii extrem de subțirii de creier și identificăm părțile de neuroni din fiecare, apoi reconstituim fiecare neuron și determinam traseul de conectare descoperim un **conectom** https://www.ted.com/talks/sebastian_seung?language=ro#t-514407.

Procedeul identificării fiecărui univers din structura multiversului, obținut prin procedura descrisă anterior este posibil să ne permită identificarea unor astfel de conectomi la nivelul multiversului.

Încă nu pot afirma că multiversul se comportă ca un creier, pe moment este doar o ipoteză ce are nevoie de modelare pe computer pentru a descoperi existența conectomilor necesari. Pe de altă parte cunoștințele noastre despre multivers sunt încă ipotetice, dar teoria fractalilor algebrici ne dă izomorfismul structural, ce ar putea să dea posibilitatea realității acestei ipoteze.